

Fred og sikkerhed

Handlingsplanen fra Peking stiller krav om kvinders medvirken ved konfliktløsning på beslutningsniveau. Den maner til ikkevold og fremme af en fredskultur. I de seneste årtier har de nordiske landes rolle ved internationale konflikter ændret sig fra at være ledende i fredsindsatser og fredsforhandlinger til at i stigende grad fokusere på militære indsatser ved international krisehåndtering.

De nordiske lande betragter sig som kraftfulde fremmere af kvinders deltagelse i fredsprocesser inden for rammerne af udenrigspolitikken, på linje med Sikkerhedsrådets Resolution 1325 og efterfølgende resolutioner om kvinder, fred og sikkerhed. Men i virkeligheden er kvinder fortsat udelukkede fra formelle fredsforhandlinger og beslutningsprocesser.

FN har med udgangspunkt i Resolution 1325 koncentreret sit arbejde om kvinder som ofre og udset en særlig repræsentant til dette. Udøvere af seksuel vold og kønsrelateret vold under krig slipper ofte for straf, trods at sådanne handlinger ifølge det internationale samfund er anerkendt som kynisk krigstaktik, en krigsforbrydelse og i visse tilfælde som forbrydelse mod menneskeheden og folkemord. Seksuel vold er en del af en krigsstrategi og skal betragtes og behandles som sådan.

De medicinske og psykosociale behov hos kvinder og piger, som er blevet udsat for seksuelle overgreb under krig prioriteres sjældent. Kvinder og piger lider også under voldtægter, tvangsægteskaber, påtvungne graviditeter, tortur, menneskehandel, seksuelt slaveri og bevidst smitteoverføring med seksuelt overførte sygdomme som HIV/AIDS såvel under som efter væbnede konflikter. Dette er meget store udfordringer, som det er nødvendigt at gøre noget ved og regelsætte i det internationale samfund.

Det er nødvendigt, at vi undersøger og udvikler demokratiske veje for fred og sikkerhed og for, at kvinder skal kunne bestemme over sine egne liv, fri fra nød og frygt. Vi skal genoptage betydningen af fred.

VI KRÆVER AT:

- De nordiske regeringer garanterer kvinders lige repræsentation på beslutningsniveau i alle fredsprocesser for at forhindre krig, mægle i konflikter, overvåge fredsprocesser og deltage i fredsforhandlinger. De nordiske regeringer stiller krav i FN om en særlig repræsentant med ansvar for kvinders ret som aktører og beslutningstagere i freds- og sikkerhedsspørgsmål.

- De nordiske regeringer reviderer, konkretiserer og styrker sine handlingsplaner for Resolution 1325, øremærker økonomiske ressourcer til og løfter betydninger af det civile samfunds deltagelse, specielt kvindeorganisationer, og det nordiske samarbejde for at opnå målene.
- De nordiske regeringer afsætter midler for at beskytte og uddanne kvinder på flugt og øger sine anstrengelser for at styrke institutioner og strukturer, således at udøvere af seksuel vold i krig sagsøges og straffes og ofre får aktiv støtte.
- De nordiske regeringer i freds- og sikkerhedsspørgsmål inkluderer hensyn til oprindelige befolkninger og miljø.
- De nordiske regeringer fremmer fredsinitiativer, mindsker militæruddgifter, holder op med at sælge våben som i høj grad rammer kvinder og børn og nedsætter nedrustningsambassadører og forstærker sit aktive arbejde med at afskaffe atomvåben.